

Forhandlingen genoptoges.

Kristian Nygaard: Først vil jeg gerne rette en henvendelse til den højtærede minister for offentlige arbejder angående Manø-diget.

Jeg har en tak at bringe, fordi den højtærede minister i efteråret fik tid til at indfri sit løfte til digebestyrelsen på Manø om et besøg derovre for at få lejlighed til at se det efterhånden noget emstridte digeanlæg, som det ser ud nu, og sætte sig ind i, hvorledes det vil komme til at se ud, når den projekterede nødvendige reparation er foretaget.

Som bekendt er der siden ministerbesøget derovre sket det, at to på hinanden følgende storme i slutningen af oktober har vakt berettiget uro blandt Manøs beboere. Den første betegnes af øens ældre befolkning som en af de værste, der har hjemsogt øen i de sidste 25 år. Det nye Manødige blev dog ikke gennembrudt, men der blev slået mere end 20 større og mindre huller, som øens befolkning fik stoppet med sandsække, og da den næste storm kom allerede to dage senere, blev alle øens mandlige beboere alarmeret til hurtig udrykning, hvis nye ulykker skulle indtræde. Enhver forstår sikkert den uro og spænding for ikke at sige angst, sådanne stormdage skaber hos øens befolkning, da man fra tidligere år har erfaring for, at det nye dige er bygget for svagt. Den nødvendige tryghedsfølelse forudsætter ganske afgjort den fra beboernes side ønskede forstærkning af diget.

Ved besigtigelsen i efteråret blev den højtærede minister enig med digelagets bestyrelse om at lade afholde licitation over det store jordarbejde, som ønskedes udført, for at se, hvad det ville koste. Denne licitation har nu været holdt, og jeg forstår, at de 11 tilbud, som er indkommet, svinger fra 584 000 kr. til 307 000 kr. Forholdet ligger altså i dag således, at hele den ønskede forstærkning kan gennemføres for 307 000 kr. Fra anden side og ikke mindst fra øens egen befolkning skaffes garanti for 123 000 kr., således at statens udgift derefter skulle blive ca. 185 000 kr. Det er ganske vist også penge, men når man erindrer, at der i efteråret 1947 var tale om et projekt på 523 000 kr., som både den forrige og den nuværende minister for offentlige arbejder var med til at udvirke, at ministeriet gik med til at anbefale et statstilskud på 400 000 kr., er der her tale om en nedgang på over 50 pct. for statens vedkommende, og når man endvidere erindrer, at Manøboerne er nære naboer til Rømedæmningen, hvortil an-

vendtes 18 mill. kr. alene for at skabe en bedre vejforbindelse til ca. 700 mennesker, forstår man, at den lille, men flittige befolkning på Manø venter, at det for dem så vigtige spørgsmål nu bliver løst. Kommer forstærkningen af diget ikke i stand, må man gøre sig klart, at en naturkatastrofe kan indtræffe med en sådan styrke, at ingen af befolkningen tør fortsætte deres tilværelse derovre. Derfor siger jeg så indtrængende, som jeg kan: beboerne på Manø har længe nok levet i utryghed med hensyn til egen sikkerhed og med hensyn til deres bedste jord. De har ved selv at bidrage med et for befolkningstallet meget anseligt beløb ført bevis for, at det for dem er et spørgsmål af livsvigtig karakter, og derfor må den højtærede minister nu sammen med den højtærede finansminister imødekomme Manøboernes store ønske om at få deres dige sat i holdbar stand så hurtigt, som det overhovedet kan lade sig gøre. En istandsættelse som den, der her er tale om, må betragtes som et led i landets genopbygningsarbejde og en værdifuld hensyntagen til øens ungdom, der venter på, at forholdene kan udvikle sig således, at nye landbohjem kan rejses på den jord, som diget skal skærme om.

Jeg har dernæst et spørgsmål til den højtærede landbrugsminister. Ved Danmarks Afholdsforenings års- og jubilæumsstævne i Vejle, søndag den 12. juni, holdt den højtærede landbrugsminister en tale, hvori han bl. a. gav en fremstilling af årsagerne til, at han allerede som ung var kommet med i afholdsbevægelsen. Talen blev hørt med stor og levende opmærksomhed, og jeg vil gerne fra denne talerstol bringe den højtærede landbrugsminister Danmarks Afholdsforenings allerbedste tak, fordi han imødekom vort ønske om at hjælpe os med at skabe den rigtige feststemning ved denne lejlighed.

Det var imidlertid den samme landbrugsminister, der på et tidligere tidspunkt gav bryggerierne tilladelse til at anvende 750 t byg til fremstilling af, hvis jeg ikke husker fejl, 5 mill. flasker pilsenerbryg. Motiveringen var den, at overskuddet af de 5 mill. flasker øl skulle anvendes til at skaffe Europas tuberkuloseramte børn helbredelse. Folketingets finansudvalg gav sin tilslutning til, at pilsenerbrygget blev skattefrit, således at restaurationsafgiften også blev givet til hjælp til de syge børn. Nu vil jeg da spørge den højtærede landbrugsminister — eller det er måske finansministeren, der kan oplyse folketinget i så henseende —, hvorvidt de 5 mill. flasker pilsenerbryg virkelig er blevet solgt, og dernæst, hvor mange penge der